

Usnesení

Krajský soud v Praze jako soud odvolací projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. února 2018 odvolání obžalovaného M [REDACTED] S [REDACTED], nar. [REDACTED], podané proti rozsudku Okresního soudu v Nymburce ze dne 22. 11. 2017, číslo jednací 2 T 125/2017-327, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným pokračujícím přečinem podvodu podle § 209 odst.1, 2, 3 tr. zákoníku, kterých se dopustil způsobem konkretizovaným ve výroku napadeného rozsudku, přičemž se tohoto jednání dopustil přesto, že rozsudkem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 5. 11. 2015, sp. zn. 1T 106/2015, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen pro přečin podvodu podle 209 odst. 1 tr. zákoníku, kdy bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu. Za projednávaný přečin a za sbíhající se přečiny dle § 209 odst.1, 2 tr. zákoníku, § 230 odst. 2 písm. b), § 182 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku byl odsouzen podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 30 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Šumperku sp. zn. 3T 147/2016 ze dne 11. 1. 2017, který nabyl právní moci dnem vyhlášení, jakož všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost k náhradě škody poškozené organizaci Základní škola [REDACTED], IČO: [REDACTED], ve výši 146 661,-Kč.
2. Rozsudek napadl včasným odvoláním obžalovaný a směřoval ho toliko proti výroku o trestu a výroku o náhradě škody. Odvolatel poukazuje na své doznání, avšak namítá, že zisk pro svou osobu měl pouze ve výši 60 000,-Kč, což představuje asi 1/3 škody, ke které dospěl první soud. Odvolatel se tedy trestné činnosti dopustil v menším rozsahu, když při stanovení výše škody nebyly vzaty v úvahu komponenty, které byly škole skutečně dodány, ani nebyla započtena s tím související odvedená práce. Uložený trest odnětí svobody považuje odvolatel za nepřiměřeně přísný, nezohledňující všechny okolnosti případu. Zejména jeho ochotu uhradit způsobenou škodu, jakož i nezodpovědný přístup zástupců poškozené školy, kteří mu vytvořili prostředí k nelegální činnosti, když s obžalovaným neuzavřeli řádnou smlouvu. Žádá proto odvolací soud, aby napadený rozsudek zrušil a rozhodl v intencích jeho odvolání.
3. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal v rozsahu ust. § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu a výroku o náhradě škody, neboť pouze tyto výroky byly napadeny, přezkoumal i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k závěru, že podané odvolání není důvodné. K věci zaujal následující stanovisko:

4. Soud I. stupně se věci detailně zabýval a dospěl k bezvadným skutkovým (s jedinou výhradou níže uvedenou) a právním závěrům, nejen pokud jde o výrok o vině, který odvoláním obžalovaného napaden nebyl, nýbrž i pokud jde o výrok o trestu a výrok o náhradě škody.
5. Byť výrok o vině odvoláním obžalovaného napaden nebyl, považuje odvolací soud za vhodné uvést, že námitku odvolatele týkající se výše způsobené škody považuje za nedůvodnou. Pokud první soud uzavřel, že výše způsobené škody činí 146 661,-Kč, postupoval výhradně ve prospěch odvolatele, když od celkové výše fakturovaných a proplacených částek (176 623,-Kč) odečetl 28 962,-Kč (hodnotu dodaných komponentů stanovenou poškozeným). Správně měl totiž první soud vycházet z odborného vyjádření, které objektivně ohodnotilo cenu díla (v němž je již práce zahrnuta) toliko na 5 210,-Kč a 2 ks dodaných notebooků na 8 752,-Kč (celkem tedy 13 962,-Kč). Výše škody způsobená obžalovaným by v takovém případě činila 162 661,-Kč. Posouzení výše škody je otázkou odbornou, kde pouhý laický odhad poškozeného není dostačující. Nicméně vzhledem k absenci odvolání státního zastupitelství do výroku o vině, neměl odvolací soud možnost do skutkového stavu zjištěného prvním soudem v tomto směru zasahovat a jakkoli jej měnit.
6. Při rozhodování o trestu vycházel okresní soud z výroku o vině, řídil se všemi hledisky rozhodnými pro ukládání trestů, vzal v úvahu všechny skutečnosti pro rozhodnutí o trestu významné a uložil obžalovanému trest, kterému nelze z pohledu odvolání obžalovaného ničeho vytknout, zejména ho nelze považovat za nepřiměřeně přísný. První soud nepřehlédl, že v dané věci je na místě ukládat souhrnný trest ve smyslu § 43 odst.2 tr. zákoníku ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Šumperku sp. zn. 3T 147/2016 ze dne 11. 1. 2017. Fakticky byl tak odvolateli ukládán souhrnný trest za celkem 4 přečiny, kdy mnohost trestných činů je nepochybně významnou přitěžující okolností, stejně jako výše způsobené škody, která více jak trojnásobně převyšuje dolní hranici větší škody ve smyslu § 138 odst.1 tr. zákoníku (50 000,-Kč). První soud pak právem akcentoval dlouhodobé sklony obžalovaného k páčání úmyslné trestné činnosti včetně té majetkového charakteru, byť k prvním 8 odsouzením již nelze jako k přitěžující okolnosti přihlížet. Za tohoto stavu věci rozhodl první soud správně, pokud obžalovanému uložil represivní souhrnný trest odnětí svobody s tím, že pokud jej vyměřil lehce pod polovinou zákonné trestní sazby (která činí 1 rok až 5 let), jedná se o trest zcela přiměřený, kdy původně uložený trest navýšil o 12 měsíců. Ve výměře uloženého trestu tak první soud v maximální možné míře zohlednil polehčující okolnost na straně obžalovaného (doznání), přičemž současně nepřehlédl ani okolnosti přitěžující, které bohužel výrazně převažují. První soud nepochybil ani tehdy, pokud tento trest obžalovanému ukládal již jako nepodmíněný, když i z pohledu odvolacího soudu se jedná o již značně narušeného pachatele, což dokládá i zjištění, že trestnou činnost páchal nedlouho poté, kdy byl uznán vinným rovněž přečinem podvodu, přičemž bylo dokonce upuštěno od uložení souhrnného trestu. Přehlédnout nelze ani skutečnost, že mu v minulosti byly opakovaně ukládány alternativní tresty, které sice vždy vykonal, avšak s ohledem na vývoj jeho trestní kariéry je zřejmé, že výchovný vliv na něj rozhodně neměly. První soud pak neopomněl zrušit výrok o trestu z výše citovaného rozsudku Okresního soudu v Šumperku, k němuž je dán vztah souhrnnosti. Ničeho pak nelze namítat ani proti rozhodnutí okresního soudu o způsobu výkonu uloženého trestu ve věznicí s ostrahou, kam dle obecných ustanovení trestního zákoníku obžalovaný náleží.
7. Pokud jde o výrok o náhradě škody, ani zde nelze prvému soudu ničeho vytknout. Poškozený se nárokem na náhradu škody ve výši 146 661,-Kč připojil řádně a včas již v přípravném řízení (č.l. 72) a provedeným dokazováním bylo prokázáno, že škoda minimálně v této výši byla poškozené způsobena v příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného.
8. Z výše uvedených důvodů nebylo podané odvolání v žádném směru shledáno důvodným a jako takové bylo podle § 256 trestního řádu odvolacím soudem zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu ČR, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno.

Praha 22. února 2018

JUDr. Ladislav Koudelka, Ph.D., v. r.
předseda senátu